

— kinnitada vastulausete osakonna 29. aprilli 2002. aasta otsuse (otsus nr 1198/2002) kehtivust, st lükata tagasi ühenduse kaubamärgi registreerimise taotlus nr 453 720 järgmiste kaupade ja teenuste osas:

Klassi 9 kuuluvad informatsiooni sisaldavad seadmetes kasutatavad igat liiki andmekandjad ning tarkvara, eriti digitaal- ja analoogandmekandjad koos nt kultuurilise, teadusliku ning tööstusliku või tehnilise teabega; programmeeritud disketid, videokompaktplaadid, kompaktplaadid ja kiip-disketid, magnetlindiseadmed;

klassi 16 kuuluvad trükitooted, ajalehed ja ajakirjad, raamatud, plakatid, kleeibised, kalendrid, fotod, kirjutusmasina tarvikud, kantsleitarbed, nimelt mitteelektroonilised, kirjutusvahendid, sulepead, täitesulepead, õppe- ja näitvahendid, sh mudelid ning teadetatavlid;

klassi 41 kuuluvate digitaal- ja analoogandmekandjate väljaandmine nt kultuurilise, teadusliku, spordialase ja tööstusliku või tehnilise teabega ning kaasajastamise teenused ka CD-ROMi jaoks; klassi 42 kuuluvad toimetaja teenused;

— jätta kohtukulud Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) kanda.

Apellatsioonikoja otsus:

Focus Magazin Verlag GmbH kaebus rahuldada ning lükata hageja vastulause tagasi.

Esitatud õiguslikud alused:

Määruse (EÜ) nr 40/94 artikli 8 lõike 1 punkti b on ebaõigelt kohaldatud. On oht ajada need kaks kaubamärki segamini. Hilisem, registreeritud kaubamärk võttis varasema kaubamärgi ühe osa identselt üle ning kaubamärkide omanike poolt pakutavad kaubad ja teenused on osaliselt identsed ja osaliselt väga suurel määral sarnased.

Jungbunzlauer AG, Jungbunzlauer Ladenburg GmbH, Jungbunzlauer Holding AG ja Jungbunzlauer Austria AG 23. detsembri 2004. aasta hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu

(Kohtuasi T-492/04)

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

(2005/C 82/58)

(Kohtumenetluse keel: saksa)

Ühenduse kaubamärgi taotleja: Focus Magazin Verlag GmbH

Asjaomane ühenduse kaubamärk: Sõnamärk "FOCUS" kaupadele ja teenustele klassides 3, 6, 7, 8, 9, 14, 15, 16, 20, 21, 24, 25, 26, 28, 29, 32, 33, 35, 36, 38, 39, 41, 42 – taotlus nr 453 720

Teise kaubamärgi või tähise omanik: Hageja vastulausemenetluses:

Teine kaubamärk või tähis: Rahvusvaheline kujutismärk "MICRO FOCUS" kaupadele ja teenustele klassides 9, 16, 41 ja 42

Vastulausete osakonna otsus: Rahuldada vastulause osaliselt.

Jungbunzlauer AG, asukoht Basel (Šveits), Jungbunzlauer Ladenburg GmbH, asukoht Ladenburg (Saksamaa), Jungbunzlauer Holding AG, asukoht Chur (Šveits) ja Jungbunzlauer Austria AG, asukoht Viin, esitasid 23. detsembril 2004 Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtule hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu. Hagejate esindajad on advokaadid R. Bechtold, M. Karl, U. Soltész ja C. Steinle.

Hagejad paluvad esimese astme kohtul:

1. tühistada komisjoni 29. septembri 2004. aasta otsus tervikuna (asjas COMP/E-1/36.756 - naatriumglükonaat);

teise võimalusena, tühistada komisjoni otsus üksikute otsuse adressaatide suhtes;

kolmanda võimalusena, vähendada otsusega määratud rahatrahvi;

2. jätta kohtukulud Euroopa Ühenduste Komisjoni kanda;

3. kaasata menetluse T-312/01 toimik ning võtta kasutusele kõik muud kohtule sobivatena näivad menetluskäigu juhtimiseks vajalikud meetmed.

Euroopa Ühenduste Komisjoni 24. detsembri 2004. aasta hagi Informations-Industrie Consulting GmbH vastu

(Kohtuasi T-500/04)

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

(2005/C 82/59)

Vaidlustatud otsuses tuvastas komisjon, et hagejad olid osalised kestvas kokkuleppes ja/või kooskõlastasid oma tegevust naatriumglükonaadisektoris ning rikkusid seega EÜ artikli 81 lõiget 1 ning EMÜ asutamislepingu artiklit 53. Sellega seoses määrati ettevõtjatele rahatrahvid.

(Kohtumenetluse keel: saksa)

Hagejad vaidlustavad nimetatud otsuse ning leiavad, et rikkumiste eest vastutab ainult Jungbunzlauer Ladenburg GmbH. Jungbunzlauer Austria AG ja Jungbunzlauer AG ei ole olnud osalised nimetatud rikkumistes ning nad ei avaldanud mõju Jungbunzlauer Ladenburg GmbH turukäitumisele ning ettevõttepoliitikale. Nad ei vastuta ka tulenevalt oma ühinguõiguslikust seotusest Jungbunzlauer Ladenburg GmbH'ga ning seoses oma kuuluvusega Jungbunzlauer'i gruppi. Jungbunzlauer Holding AG on puhas holding ettevõtte, kellel ei ole olulist mõju tootmisvõimsusele ning hinnapoliitikale ja seega ka Jungbunzlauer Ladenburg GmbH turukäitumisele seoses naatriumglükonaadiga.

Euroopa Ühenduste Komisjon esitas 24. detsembril 2004 Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtule hagi Informations-Industrie Consulting GmbH, asukoht Königswinter (Saksamaa) vastu. Hageja esindajad on G. Braun, W. Wils ja N. Knittlmayer, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis.

Hageja palub esimese astme kohtul:

1. mõista kostjalt hageja kasuks välja 181 236,61 eurot koos 4 % intressimääraga arvates 1.11.1998. aastast;

1. jätta kohtukulud kostja kanda.

Isegi juhul, kui Jungbunzlauer Austria AG, Jungbunzlauer AG ja Jungbunzlauer Holding AG oleksid rikkumiste eest vastutavad, mis hagejate arvates nii ei ole, siis ei olnud komisjon aegumise tõttu enam pädev rahatrahvi määrama.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Hagejad väidavad veel, et Jungbunzlauer Ladenburg GmbH suhtes tehtud otsus oli formaalselt ja materiaalselt puudustega, kuna komisjon rikkus mitmeid reegleid ja põhimõtteid. Muuhulgas rikkus komisjon süütuse presumptsiooni ja hea halduse põhimõtteid sellega, et ta viis läbi haldusmenetluse ajal, mil sama kartelli suhtes oli veel üks kohtuasi menetluses ning milles langetati otsus 2. oktoobril 2001. Komisjon rikkus "teise", 29. septembri 2004. aasta otsusega õiguspärase ootuse ning *ne bis in idem* põhimõtteid. Lisaks kestis menetlus ebaproportsionaalselt kaua.

Hageja sõlmis 1996. aastal kostjaga kaks lepingut, millega hageja kohustus andma kostjale rahalist toetust kahe üleeuroopalise kultuuriprojekti läbiviimiseks. Rahaline toetus pidi katma 50 % kostja tehtavatest projektikuludest, juhul kui neid kulutusi tehakse ja põhjendatakse lepingu kohaselt. Nimetatud lepingute alusel sai kostja 1997. aastal rahalise toetuse kogusummast ettemaksena kokku 400 821 Saksa marka (204 936,52 eurot).

Rahatrahvi määramist käsitlevas osas väidavad hagejad muuhulgas, et neile määratud rahatrahv on ebaproportsionaalselt kõrge ning ületab rahatrahvide kindlaks määratud ülempiiri, et komisjon lähtub vales kestusest, et Jungbunzlauer Ladenburg GmbH ei ole rikkumise organiseerija ning et liiga pikk menetluse kestus kujutab endast kergendavat asjaolu.

Pärast projekti lõpetamist esitas kostja väidetavad projektikulud, mille ulatuses ta tahtis maha arvata ettemakstud rahalise toetuse. Vaatamata sellele viis hageja läbi kontrolli ja tuli järeldusele, et kostjal oli õigus mõlema projekti rahalisele toetusele ainult kogusummas 46 300,18 Saksa marka (23 672,91 eurot). Seetõttu nõuab hageja ülejäänud summa tagasimaksmist 181 263,61 euro (354 520,82 Saksa marka) ulatuses.